

Głównym celem niniejszego projektu jest stworzenie modelu sprawiedliwości i władzy, opartego na wartościach kobiecych. Podbudowę projektu stanowią empiryczne badania terenowe przeprowadzone na kobiecych grupach wsparcia, zwane kręgi kobiet. W ramach realizacji projektu obserwowany będzie proces, przez który przechodzą uczestniczki kręgów kobiet. Pozwoli to na zweryfikowanie hipotezy kobiecego upodmiotowienia, rozumianego jako możliwość przeobrażenia osobistych zasobów w wartościowe działania podejmowane w autonomiczny sposób. Deskryptywny model sposobu doświadczania sprawiedliwości i władzy przez kobiety uczestniczące w grupowym procesie, który odbywa się w ramach kręgów, będzie wykorzystany do sformułowania teorii kobiecego podejścia do wspomnianych koncepcji.

Projekt ten ma formę empirycznych badań, których następstwem jest analiza teoretyczna. Empiryczna część projektu polega na badaniu metodami antropologicznymi kręgów kobiet w Polsce.

Kręgi kobiet, znane także jako czerwone namioty, księżycowe chaty/szałasy* czy kobiece szalasy leczącej siły*, pochodzą głównie w tradycji rdzennych Indian. Kobiety miały zbierać się w czerwonych namiotach w czasie menstruacji, aby spędzać razem czas i wspólnie z pozostałymi kobietami przechodzić przez zmiany, które dokonywały się w ich ciałach, co miało zazwyczaj miejsce w czasie pełni księżyca. Koncept czerwonych namiotów zainspirował kobiety w całej Europie do spotykania się w kręgach i obecnie są one praktyką więziotwórczą wzmacniającą relacje między kobietami. W kręgu kobiety dzielą się swoimi doświadczeniami, na które często składają się bolesne historie, płynące głęboko z serca. W atmosferze poszanowania i wsparcia dokonuje się wzajemne uzdrawianie kobiet a dzięki temu budowa małych oddolnych społeczności.

Fenomen kobiecych kręgów zapoczątkował nowy trend w funkcjonowaniu kobiecych ruchów będących rodzajem spontanicznej, oddolnej działalności. Funkcjonowanie kręgów oparte jest o tzw. kobiece jakości, które będąc częścią zarówno męskiego jak i kobiecego dziedzictwa są definiowane jako: współpraca, kolaboracja, czucie, intuicja, przywiązanie, inkluzja, transformacja, empatyzowanie, gromadzenie się i komunikowanie się. Opisując męskie jakości wskazuje się z kolei na: współzawodnictwo, organizowanie, skupienie, planowanie, odkrywanie, osiągnięcie, rozwiązywanie, kwestionowanie, specjalizacja (S. Elworthy, 2014).

Główna hipoteza niniejszego projektu, zakłada że wraz z upodmiotowieniem kobiet dokonuje się proces naprawczy a dzięki niemu przeformułowanie klasycznego rozumienia sprawiedliwości oraz władzy na sprawiedliwość opartą na kobiecych wartościach (sprawiedliwość naprawczą). Będzie więc weryfikowane to, czy kobiety przechodząc proces uzdrowienia, odbudowują uczucie sprawiedliwości oparte na restytutywnym sposobie myślenia. Sprawiedliwość, która nie dochodzi zemsty ani kompensaty przypomina harmonizujące strategie stosowane w pokojowych cywilizacjach matriarchalnych (Gimbutas, 1982). Z kolei władza odzyskana przez kobietę przybiera formę mocy i kreatywności, a nie władzy tradycyjnie rozumianej jako siła, której towarzyszy dominacja (V. Noble, 2005). W tym sensie nieodłącznym elementem męskiej władzy jest kontrola, podczas gdy kobieca moc oparta jest na sprawczości.

Niniejszy projekt badawczy jest oryginalnym wkładem do dziedzin takich jak antropologia, studia kobiece oraz filozofia prawa. Wnosi on, w szczególności w zakresie etnologii i antropologii, nowy empiryczny wgląd w funkcjonowanie kobiecych kręgów jako nowego ruchu społecznego. W kolejności, projektowane badania są również wkładem w obszarze filozofii prawa, koncentrując się na analizie koncepcji sprawiedliwości jako procesów oddolnych oraz alternatywnych modeli władzy.